

rømmes, at Lovforslagets § 120 stiller Hustruen væsentlig ugunstigere, end hun efter den nuværende Praksis er stillet, idet der ved Skilsmisse kun bliver at paalægge Bidrag, naar Omstændighederne i særlig Grad taler derfor. Det vil da ogsaa ses, at et Flertal under Nr. 89 stiller et Ændringsforslag om, at denne Sætning skal udgaa, saa at der kun kommer til at staa: og at Bidrag ikke kan tillægges den, hvem Skylden for Skilsmissen væsentlig paa hviler. Dette vil jeg anbefale, at man stemmer for.

Det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) talte om Ændringsforslagene Nr. 92 og 93 til § 122. Jeg maa tilstaa, at de to Ændringsforslag forekommer mig at stride mod det ærede Medlems Udtalelser om, at de to Parter dog maa have Fred, naar Ægteskabet er opløst. Lovforslagets § 122's sidste Punktum lyder saaledes: „Dog kan det, hvor særlige Grunde taler derfor, ved Dom eller Bevilling fastslaas, at Afgørelsen med Hensyn til en fraskilt eller frasepareret Ægtefælles Underholds krav skal være endelig, og Forandring kan da ikke senere finde Sted“. Det ønskes altsaa i Lovforslaget, at der skal være en Mulighed for, at Forholdet ikke mere kan røres. I Ændringsforslag Nr. 92 foreslaar nu det ærede 7de Medlem for Randers Amt sammen med to andre ærede Medlemmer, at det nævnte Punktum i § 122 skal udgaa, hvorefter Forholdet altsaa *altid* vil kunne tages op til fornyet Overvejelse. Under Ændringsforslag Nr. 93 foreslaar det ærede Medlem imidlertid, at Underholdsbidrag til fraskilt eller frasepareret Ægtefælle ikke kan „tilkendes, saafremt Begæring derom tidligere er blevet afslaaet, og heller ikke kan Bidraget forhøjes udover det tidligere fastsatte Beløb“. Jeg kan ikke se andet, end at disse to Ændringsforslag strider mod det ærede Medlems Udtalelser.

Et Mindretal har under Nr. 129 stillet et Ændringsforslag til § 202, der indeholder nogle Overgangsbestemmelser. Det hedder i 202: „Har Ægtefællerne levet i Formuefællesskab, anses den Del af Fællesboets Midler, der hidtil har været undergivet en Ægtefælles Raadighed, som en Bestanddel af dennes Gifteje.“ Hertil ønsker Mindretallet føjet en Bestemmelse om, at saadanne Ægtefæller dog ved en inden Lovens Ikrafttræden indtegnet Ægtepagt kan „fastsætte, at Formuefælliget mellem dem fremdeles skal bestaa, og at den hidtil gældende Lovgivning ogsaa fremtidig skal være anvendelig med Hen-

syn til deres indbyrdes Retsforhold“. Gennemførelsen af dette overordentlig vidtrækkende Ændringsforslag vilde skabe en meget stor Usikkerhed, idet man derved vilde faa forskellige Lovbestemmelser for forskellige samtidig eksisterende Ægteskaber. Dette Ændringsforslag maa derfor paa det stærkeste fraraades.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk) ønskede ikke at bringe Ægteskabsloven i Overensstemmelse med Loven om Rettens Pleje ved Hjælp af de dertil sigtende Ændringsforslag, men mente, at Overensstemmelsen burde tilvejebringes ved et Tillæg til Retsplejeloven. Det er imidlertid min og mine Medforslagsstilleres Anskuelse, at de to Love bør bringes i Overensstemmelse med hinanden derved, at det foreliggende Lovforslag ændres; dette vil være det naturligste. Naar man nu er i Færd med at formulere en ny Ægteskabslov, vil det være rigtigt at gøre den saa fuldstændig som muligt, saa at man ikke, naar man skal undersøge et Forhold vedrørende Ægteskabet, skal behøve at søge til Loven om Rettens Pleje.

De to konservative Udvalgsmedlemmer, der jo i øvrigt staar meget forskelligt overfor Lovforslaget, er dog enige om at karakterisere deres Bestræbelser med Hensyn til de Ændringsforslag, de har stillet, som ægteskabsbevarende og som en Styrkelse af Ægteskabsinstitutionen, medens de betegner Lovforslagets Tendens som ægteskabsopløsende og nedbrydende for Samfundet og Moralen. De Bestemmelser, der særlig sigtes til, er Lovforslagets Bestræbelser for at lette Adgangen til Separation og Skilsmisse samt Bestemmelserne om, at hvor det er udelukket for Ægtefællerne at komme til Enighed enten om Børnene eller i andre Tilfælde, er det muligt at appellere til Overøvrigheden. Det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) beklager, at man er gaaet bort fra Ægteskabets Princip: Livsvarighed, og har indført en Ret for Ægtefællerne til paa Grund af Uoverensstemmelse at erholde Ægteskabet opløst. De to ærede Medlemmer stiller imidlertid Sagen fuldkommen paa Hovedet ved disse ganske misvisende Betragtninger. De søger at forpagte Moralen og det ægteskabsbevarende, men deres Bestræbelser virker i ganske modsat Retning af deres Udtalelser, thi medens Lovforslaget, som ogsaa Flertallet har sluttet sig til, opfatter Ægteskabet som hvilende paa en frivillig Overenskomst imellem to Mennesker, der i det hele og store stemmer overens med hinanden, øn-